

Z historie českého stolního tenisu – 34. Díl

Osmdesátka českého stolního tenisu

V roce 2005 se slavilo osmdesát let organizovaného stolního tenisu v Čechách, na Moravě a Slovensku. V červnu byla slavnostně pokřtěna kniha Vladimíra Slobodziana a jeho spolupracovníků, která mapovala dějiny tohoto sportu na našem území.

Bronzové medaile českých mužů na ME v Aarhusu byly jedním z nejhezčích dáreků k tomuto výročí. Je velická škoda, že se další medailové radosti nedočkali fanoušci při mistrovství světa jednotlivců v Šanghaji. Tam to ovšem bylo pro evropské hráče velmi těžké. Z dvaceti medailí jich patnáct zůstalo v doma v Číně, další tři v Jižní Koreji a Hongkongu, takže na Evropu zbyly pouhé dvě. Bronz vybojoval v singlu Dán Michael Maze a stříbro německý deblový pár Boll – Süß.

Z českých hráčů byl blízko k úspěchu Petr Korbel, který vedl ve 3. kole singlu nadějnou bitvu s Číňanem Ma Lin. V sedmém setu vedl český reprezentant už 7:3, jenže pak do zápasu velmi nešťastně vstoupil rozhodčí. Napomínal čínského trenéra za nepovolené koučování, následně ho vykázal na tribunu, jenže několikaminutová pauza a dohady vyvedly Korbela z tempa. Prohrál rozhodující set 9:11. „*Vyhrál bych, kdyby rozhodčí zápas neovlivnil,*“ řekl po prohře rozzlobený a smutný Petr Korbel. V té době už byl v soutěži jediným českým zástupcem. Nikdo z kolegů z národního týmu druhé kolo nepřežil.

O domácích titulech v soutěžích družstev se rozhodovalo až po světovém šampionátu. Ten mužský obhájilo El Niño Praha, v ženské soutěži se až na vrchol premiérově propracovalo družstvo Slovanu Gumotex Břeclav. V sestavě Ivana Weberová, Zuzana Poliačková, Olesja Stachová a Lucie Gajanová porazilo ve finále Hodonín. Vzájemná rivalita obou nejúspěšnějších klubů posledních let zůstala až dodnes ozdobou bojů v nejvyšší domácí soutěži a play off.

Zklamání na pražském MEI

Po deseti cenných kovech na juniorském mistrovství Evropy 2004 v Budapešti, měli mladí čeští reprezentanti velická očekávání i o rok později, kdy se špička sjela do Prahy. Potřetí v historii samostatné České republiky měli naši mladí hráči a hráčky výhodu domácího prostředí. Bohužel ji nevyužili. Měli připraveny v Sazka Aréně skvělé podmínky, výsledkem však byly pouze dvě pódiová umístění.

Rychlá obměna hráčů a hráček v jednotlivých kategoriích si vybrala svoji daň. V mládežnických kategoriích skončila úspěšná generace kolem Vacenovské, Pěnkavové, Harabasovové, Konečného nebo Schwarzera a na další zlaté medaile jsme si museli počkat ještě několik let. V Praze vybojovalo družstvo kadetů ve složení Tregler, Zatřepálek, Hájek a Michal Obešlo stříbrné medaile, na stupních vítězů byla také Kristýna Ondříšková, když společně s Chorvatkou Mirelou Durakovou dosáhly na bronz ve čtyřhře kadetek.

Na začátku nové sezony se samozřejmě začaly rozdávat karty pro evropský šampionát v roce 2007. V Evropské lize odstartovali muži výborně, když v Hodoníně porazili Bělorusko a vyhráli i ve Španělsku. Až pak prohráli v Mladé Boleslavi s Ruskem. Ve druhé polovině pak na podzim 2006 vyhráli v Bělorusku, doma porazili Španělsko a prohra v posledním utkání znamenala druhé místo ve skupině a účast v elitní divizi na ME v Bělehradě.

Ženy naopak na úvod prohrály s Rakouskem a Slovinskem, první vítězství zaznamenaly až v lednu 2006 proti Polsku. V září téhož roku se jim povedla odveta proti Rakušankám a vydřely výhru 3:2. Následovalo vítězství nad Slovinkami a také Polkami. Podobně jako muži skončily také české reprezentantky ve skupině na druhém postupovém místě. Pro úspěšnou cestu ženského družstva byl důležitý návrat Jany

Dobešové do národního týmu. Společně s Renátou Štrbíkovou a Ivetou Vacenovskou byly klíčovými hráčkami. V průběhu kvalifikace na ME došlo také k výměně na trenérském postu, Lubomíra Pěnkavu nahradila Marie Hrachová.

Úspěchy na turnajích Pro Tour

Na začátku roku 2006 dali o sobě vědět čeští hráči v seriálu Pro Tour, což byl předchůdce současného ITTF World Tour. Ve Slovinsku postoupil Josef Plachý mezi osm nejlepších, když porazil Chorvata Šurbeka, Poláka Wang Zengyi a Lin Ju z Dominikánské republiky. Prohrál až ve čtvrtfinále s Číňanem Chen Qi. Iveta Vacenovská na turnaji vyhrála soutěž do 21 let.

Na Qatar Open v Dauhá zaznamenal jeden z největších úspěchů na světovém okruhu Petr Korbel. Postupně porazil Chorvata Zubčiče, Číňana Ma Longa, běloruského obránáře Ščetinina, ve čtvrtfinále Taiwance Chuanga a až v semifinále Korbela porazil Číňan Ma Lin. Katarskému šampionátu se říkalo malé mistrovství světa a kromě Ma Lina, dělali tehdy Korbelovi v semifinále společnost ještě další čínské hvězdy Wang Liqin a Wang Hao.

Korbel svoji skvělou formu korunoval dalším titulem mistra republiky ve dvouhře, když ve finále porazil Martina Olejníka. Ženskou dvouhru vyhrála Renáta Štrbíková, ve finále přehrála Kateřinu Pěnkavovou.

Vrcholem sezony byl světový šampionát družstev v Brémách a právě s ohledem na pohodu 31. hráče světového žebříčku Petra Korbela se dal očekávat třeba i atak na medailové pozice. A došlo k němu, na stupně vítězů sice Češi nedosáhli, ale páté místo byl fantastický úspěch. Skončili na šampionátu jako druhý nejlepší evropský tým. Trenér Pavel Špaček měl k dispozici zkušený tým, který tvořili Korbel, Klásek, Výborný, Olejník a Gavlas.

V šestičlenné skupině Češi porazili Srbsko, prohráli s Německem a Rakouskem, pak porazili Norsko a Polsko. Postoupili z třetího místa ve skupině. V osmifinále přehráli Rumuny, jenže pak ve čtvrtfinále už nestačili na Jižní Koreu. „Bylo to nad naše možnosti. Pro tuto generaci kolem Korbela byl šampionát v Brémách vrcholem a čtvrtfinále pro nás vynikající výsledek,“ chválil své svěřence trenér Pavel Špaček. Češi pak v utkáních o konečné umístění porazili Rakousko a Rusko, takže se domů vraceli s pátým místem. Ženy obsadily po velmi kvalitním výkonu dvanácté místo.

